

Đại Tông Lâm Phật Giáo

SUKHĀVATĪ

Buddhist Monastic Institute

SỐ 8 — 8/2006

DO CHÙA PHƯỚC HUỆ PHÁT HÀNH

Trong số này:

Mở lời	1
Ngắm nhìn rừng xanh lá để biết	2
Danh sách ủng hộ Đại Tông Lâm	7
Lời cảm tạ	8
Thơ - Ánh Sáng Tông Lâm	8
Ghi nhận công đức	8

LIÊN LẠC

CHÙA PHƯỚC HUỆ
365 Victoria Street
Wetherill Park
NSW 2164, Australia

Tel:
(02) 9725 2324
Fax:
(02) 9725 5385

Email: phuochoe@phuochoe.org

**ĐẠI TÔNG LÂM
PHẬT GIÁO**
130 Nardoo Rd
Peats Ridge NSW 2250

Tel/Fax:
(02) 4373 1563

MỞ LỜI

Sắc màu của mùa Vu Lan là màu trắng và màu đỏ. Hai màu sắc nói lên sự hiện hữu của Mẹ hiền và sự vắng bóng một mẫu hạnh sáng chói về tình thương vô bờ bến. Hai màu đó cùng phản ánh một cảnh hiện chung là Mẹ. Không có Mẹ làm sao khôn lớn thành người. Mỗi năm vào mùa Vu Lan là mùa của hiếu hạnh. Mùa dành cho những người con ôn lại thời còn hạnh phúc, an bình trong vòng tay của Mẹ. Ai đó mất mẹ, nhớ đến mẹ và mong đáp đền ơn sanh thành dưỡng dục, nhưng

mẹ đâu còn nữa. Quán sát để nghiệm về một thật cảnh trước mặt khi đứng trước rừng xanh bạt ngàn quanh đây với chim hót suốt reo.

Trong cái yên lặng của núi rừng. Thoáng nhìn màu xanh của lá, chớm nghe lòng nhớ mẹ. Đặt tâm vào màu xanh đậm, ôn nhớ lại tuổi xanh. Ngày mà con trẻ loanh quanh bên chân mẹ mỗi lần qua phố. Mái xanh đầu trẻ và màu xanh cây cỏ có những nét tương hòa. Cùng báo cho nhau sức sống vươn lên và còn vươn mãi đến tương lai. Đại Tông Lâm Phật Giáo bao quanh là rừng xanh. Dưới chân qua bao lá vàng thảm lót. Nhìn lá vàng mà chợt nghĩ đến mẹ thời còn xanh đã hy sinh cho con cái trưởng thành. Ai đó còn trẻ hay ai đó tóc đã muối tiêu nhưng lòng còn xanh ngát. Xin hãy ghé qua một lần trên Đại Tông Lâm. Không phải ru mình trong biển nhớ nhưng tiếc nuối. Lại càng không phải chỗ để trốn chạy thời gian... Hãy cố gắng thả trôi mọi khung trời ước định. Chỉ đến và thờ. Thờ

thật chậm và sâu hầu nhận ra cuộc đời không hối hả và đầy áp đặt như thường nghĩ. Hiểu rằng bây giờ là mùa Vu Lan, đứng trước rừng xanh soi sáng gương hạnh của mẹ. Hồi tưởng bóng mẹ để sống thuận hòa với thiên nhiên mà màu xanh phải chăng là màu đặc trưng dung hòa giữa đỏ và trắng.

Còn mẹ hay mất mẹ, chúng ta đã biết sống hòa hợp theo lý đạo thì đó là mục đích mà mẹ dẫn đường cho ta hướng tới. Chuyện của mẹ cũng là chuyện của ta. Vì trong ta đã cuu mang giòng máu mẹ. Nghĩ về giá trị của mẹ, cùng lúc nghĩ về cuộc đời, giá trị nào được mẹ ưu tiên nhất? Hãy tự hỏi và cũng tự trả lời cho bối cảnh chính mình. Thời gian không là gì cả. Thời gian cũng không chờ đợi ai. Đừng để tuổi xuân qua đi trong vàng vọt, đắng cay, mất biếc. Nhân mùa Vu Lan, Ban Kiến Thiết Đại Tông Lâm Phật Giáo xin được gửi lời chúc mừng đến mọi người. Và trong tận chiều sâu tâm hồn của chúng ta, ai đó muốn trả ơn và hồi hướng đến người thân khó lòng quên được giá trị của mùa hiếu hạnh mà mỗi độ Vu Lan về là dấu tích hiển sinh trong trái tim những người con hiếu thảo.

Nguyện cầu Phật lực gia hộ cho tất cả chúng ta thành toàn tâm nguyện của người con biết trân quý màu xanh, màu của niềm tin, của hy vọng và của tâm lành sống thuận cùng thế nhân và làm sắc nét thêm về một mùa hạnh tâm tỏa sáng trong vô cùng.

Trân trọng
Ban Kiến Thiết

Ngắm Nhìn Rừng Xanh Lá Để Biết.....

Lời Dẫn

Sự sống không bao giờ ngừng đọng và bất luận sống ở môi trường nào thì sự tác động của xã hội luôn là những áp lực nặng nề lên trên thân phận con người. May mắn về đời sống vật chất không nhất thiết bảo đảm cho những ai nghĩ rằng không cần phải trang bị cho mình đời sống tinh thần. Sự thật của kiếp người cho thấy rất khó đạt được tâm bình an nếu chỉ thuần dựa trên cơ sở vật chất. Con đường các bậc cổ đức đã đi qua luôn nhắc nhở chúng ta đừng vì quá ham vui với đời sống thế gian để rồi đến một lúc nào đó gặp phải những vấn nạn, bất trắc, năng lực tinh thần không đủ sức mạnh để vượt qua các chương nạn.

Những người con Phật tha thiết với đời sống tâm linh đã ghi lại những cảm xúc suy tư của mình khi có dịp tiếp cận với Đại Tông Lâm Phật giáo tại

vùng Gosford. "*Ngắm nhìn rừng xanh lá để biết.*" là nét đẹp được diễn giải qua bao tâm hồn lắng đọng cùng nhìn về một hướng trên căn bản thiền quán về sự vô thường của vạn pháp.

Viên Anh & Phổ Quang

Trong sự hỗ tương giữa ý thức và ngoại cảnh đem lại sự phong phú cho cuộc đời và xã hội loài người. Giá như thế gian này ai cũng ngắm nhìn cảnh vật và nội tâm đúng như tự chính nó thì tham, sân, si làm gì có cơ sở phát triển.

Đây là điểm mà chúng ta thường gọi là trần gian, trong đó bao hàm đau khổ, vướng mắc và an vui. Trên thực tế lòng an lành không nhiều nhưng khổ đau thì chất cao đến vô tận. Nguyên nhân do lòng dạ con người chỉ sống và mong sống để thu gom vật chất mà không thấy ra chúng chỉ làm giàu cho cái tôi ngày một lớn rộng.

Sự phân giải tính chất không thật của các pháp cho chúng ta một cơ hội hiểu biết sâu hơn về những gì mà Đức Thế Tôn đã vạch ra và chỉ

đường cho chúng sanh thoát khỏi. Hãy dừng lại trên lối đi ngay giữa lòng Đại Tông Lâm Phật Giáo ta bắt gặp rùng rùng nối tiếp. Một thoáng nghĩ suy hay một thoáng “ngắm nhìn rừng xanh lá để biết” rằng sự hiện hữu của mình tuy là có sự liên đới trên nhiều mặt khác nhau của vạn pháp. Trên căn bản con người, đưa ra sự phân tích ta có ngay một phẩm chất, kết quả mà đôi khi thiếu cơ duyên để thâm thấu. Và như thế, hãy thử làm một bác sĩ giải phẫu cắt ra từng phần mảnh của “Ngắm - nhìn - rừng xanh lá - để - biết” thì vấn nạn tử sinh được hóa giải đến mức độ nào.

Trước tiên “Ngắm”. Ngắm hàm chỉ ý thức, nghĩa là óc phân biệt thường thấy ở mỗi chúng sanh. Sự phân biệt dù đúng, dù sai cũng nằm trên biểu đồ danh lý. Nó chính là điều kiện, tính dẫn đến vòng tròn nghiệp quả. Ngày nào còn thấy mình, tức chủ thể ngắm, ngày đó cái tôi mãi đeo níu bên mình.

Trong khi chữ “nhìn” là một dạng thanh thân, nhẹ nhàng không có dấu hiệu điều kiện tính hay nói cách khác là khách quan, không bám chấp, không phân biệt. Cái nhìn này vì không có chủ thể can dự nên đối tượng không bị ý thức làm méo mó cái hiện hữu của tự chính nó. Và như thế “nhìn” là trạng thái quan sát về sự hiện hữu của vật thể, đối tượng để thấy chiều kích trường tồn và hiện hữu của chúng phát sinh từ nhân duyên mà ra.

Đến đây ta thấy “rừng xanh lá” là cảnh trạng của sự vật nó luôn bị vô thường chi phối. Vì không rõ tính chất biến diệt đó nên con người đã rơi vào sự đau khổ do khát vọng và đeo níu tạo nên. Do đâu sanh khởi ra sự kiện này. Chắc chắn yếu tố đầu tiên chính là nghiệp. Nghiệp của lá xanh và nghiệp của cá nhân hợp lại thành cộng nghiệp. Lá xanh rồi vàng úa. Trai trẻ rồi già nua. Tất cả di chuyển trên con đường sanh tử, luân hồi. Trong biểu trạng đau thương đó con người đã không nhận ra. Chẳng hạn tuổi thanh xuân là tuổi của lòng ước muốn. Lòng ước muốn là động lực khởi đi từ nghiệp và chặng đường cuối chính là, do bởi mãi muốn ôm trọn màu xanh vĩnh viễn hay rong chơi với cuộc đời trong sự tha hóa và dục cảm, đã đẩy tích nghiệp ngày mỗi nổi cộm như núi rừng trùng trùng điệp điệp bủa vây. Tại

sao ngàn triệu năm qua, chúng sanh vẫn không thoát được hành trạng của nghiệp. Có thể nói một cách vắn tắt rằng, do không rõ định luật vô thường; do không rõ 12 nhân duyên là mắc xích dính chặt mọi thân phận trong luân hồi thiếu tỉnh giác; và giòng vận hành của nghiệp của mỗi cá nhân tiềm tại trong mỗi tâm thức chờ chín quả hiện hành; và sau cùng do cái tôi tưởng rằng thân phận mình và rừng xanh lá giống nhau, nghĩa là không bao giờ tàn phai. Thậm chí biết chúng sẽ tàn phai nhưng lại tranh thủ thời gian để chiến đấu với đời mong dành thắng lợi kéo tuổi xanh trôi đi trong tiếc nuối, hoài vọng, nhớ thương.

“Áo màu xanh không xanh mãi trên đời hoang” (Tuệ Sỹ) đã diễn tả cảnh trạng hoang vu, cô liêu, lũng thũng của kiếp phù trần. Thế gian này còn lại gì sau sự biến đổi của vô thường. Giả thiết con người quay quần sống trên một hải đảo thơ mộng. Bất chợt cơn sóng thần xuất hiện quét sạch tất cả vào lòng đại dương. Qua đêm, sớm mai ánh bình minh xuất hiện soi sáng sự thể của hải đảo này phải chăng một lần nữa chúng tích hoang liêu lại hiện về trên miền đất tưởng rằng đời xanh như biển xanh mòi gọi.

Thấu tỏ nguồn cơn này, chữ “để” không thể giải thích điều gì khác hơn là mục đích. Mục đích chính là chặng đường vô cùng quan trọng để đánh giá lại sự có mặt của mình trên trần gian này. Một mặt nhận ra tính hư ảo của vạn pháp. Mặt kia định lại hướng đi sao cho rơi đúng điểm quay, điểm mà chúng ta đã thả trôi chúng trong triệu kiếp đã qua. Điểm mà ngôn ngữ không thể lý giải, song chúng ta biết rằng “nhất thiết pháp giai không”. Cái mà tự tánh của các pháp phơi bày tận căn để: vạn hữu không có thực tánh chân thật.

Sau cùng, chữ “biết” nói lên sự quán sát, tiếp xúc với bất kỳ đối tượng nào luôn biết rằng chúng là giả danh. Vì là giả nên không sanh tâm chấp trước.

Quán sát sâu hơn về tính chất không thật của các pháp nên chi không sanh khởi tâm ý. Đối tượng như thế nào hãy để chúng an yên như thế. Biết được như vậy không phải dựa trên sự suy nghĩ là đủ, phải đưa vào sự quán sát một cách tinh tế và

giải trừ những vướng mắc mỗi khi chúng xuất hiện trong tâm hay mỗi khi ý thức xúc đối với ngoại cảnh.

Như vậy từ sự phân biệt (ngắm) đến không phân biệt (nhìn) hãy vận dụng con mắt trí huệ để quán sát (biết) về vô thường (khổ), biến đổi màu sắc (rừng xanh lá) trên mỗi sát na và hướng tâm đi về con đường giải thoát.

Ngắm nhìn rừng xanh lá để biết “áo màu xanh không xanh mãi trên đời hoang” và cũng để tâm hồn tự tại làm nền tảng cho giòng bi tâm hiện khởi trong lẽ biến dịch của đất trời với nụ cười (hàm tiếu) như nguyện./.

Từ Thanh

Từ trước đến nay, tôi cũng có được khá nhiều cơ hội lên tham quan Đại Tông Lâm Phật Giáo và đặc biệt có một lần tôi được lưu lại đó đến một tuần.

Cảnh trí trên Đại Tông Lâm thú thật rất hấp dẫn tôi! Từ lâu tôi thường ao ước được sống giữa thiên nhiên rừng núi. Tuy nhiên, nói như thế không có nghĩa là tôi gan dạ sống như các vị đệ tử Phật: sống ngoài trời, ngủ dưới gốc cây, hàng ngày ôm bình bát đi khát thực. Không, tôi không can đảm và gan dạ đến thế đâu! Tôi thích cảnh thiên nhiên hoang dã, nhưng phải có một mái nhà chắc chắn để cho tôi trú ngụ cơ!

Thường thường, vào mỗi buổi sáng đẹp trời, tôi thường hay ra ngồi dưới chân tượng đài Bồ tát Quán Thế Âm để niệm Phật. Có một hôm, tôi bị lôi cuốn bởi tiếng chim “bell bird” làm tôi không tập trung niệm Phật được. Tôi đưa mắt nhìn vào đám rừng xanh lá ở trước mặt để tìm chú chim. Vì chú quá nhỏ, tìm hoài vẫn không thấy đâu. Vô tình cặp mắt của tôi di chuyển lên đám rừng và tâm tư tôi từ từ đi vào thiên quán thay vì niệm Phật như thường lệ.

Trước hết tôi nhìn rừng xanh lá và miên man suy nghĩ về cuộc đời, về cuộc sống, về sự đổi thay •. Cuộc đời của chúng ta ai cũng phải trải qua nhiều bước thăng trầm, nhiều giai đoạn biến thiên. Cũng như những chiếc lá xanh trên thân cây,

ngày nào còn xanh muốt dính chặt vào cành. Mùa thu đến, lá bắt đầu đổi sang màu vàng và từ từ rơi rụng theo từng cơn gió lốc.

Chúng ta cũng vậy, ai cũng được cha mẹ sanh ra, lớn lên, cường tráng, khỏe mạnh, và sau đó từ từ già nua, bệnh hoạn và qua đời.

Sự vô thường không tha một ai cả, từ loài hữu tình cho đến loài vô tình. Vậy khi ý thức được điều đó một cách rõ rệt như vậy, tôi cảm thấy rất trân quý tuổi thanh xuân. Ta phải làm gì đây để không lãng phí? Đứng về khía cạnh Đạo, khía cạnh Tâm linh, ta cần phải nỗ lực tu tập. Ta phải biết sử dụng hết sức khỏe, năng lực, lòng nhiệt thành, trí huệ sáng suốt để chiến đấu với vô minh hầu thoát ly sanh tử cho bản thân và cho tha nhân (*Tự độ và độ tha*) để cuối cùng ta và người đều được giác hạnh viên mãn.

Ngoài ra, rừng lá xanh còn giúp cho tôi liên tưởng đến cuộc đời ngắn ngủi phù du này. Hôm nay đây, lá còn xanh, còn dính trên cành, nhưng mai kia, lá sẽ đổi màu vàng héo úa và từ từ rơi rụng. Vậy thì cuộc đời cũng vậy thôi! Hôm nay ta còn lên xe xuống ngựa, mai kia có thể sẽ rách bị lác đi ăn xin. Hôm nay ta còn quyền cao chức trọng, mai kia sẽ bị thất sủng thảm thương. Hôm nay còn vợ vợ, chồng chồng, mặn nồng ân ái, mai kia lại phản bội nhau và trở mặt hãm hại nhau v.v. Vậy liệu ta có nên bám chấp vào cuộc đời này hay không? Hay là ta hãy nên nghe theo lời Phật dạy mà xem nó là vô thường, là giả huyễn để đừng bám chấp.

Tất cả pháp đều là Phật pháp. Nếu chịu khó quan sát chung quanh ta thì có thể thấy được không biết cơ man nào là bài học Phật pháp rất bổ ích cho cuộc đời ta. Vì vậy, với cặp mắt tuệ giác, ta sẽ thấy được các pháp “như thị như thật” và sẽ cảm nhận được một sự AN LẠC TUYỆT ĐỐI trong cuộc đời này./.

Trí Việt

Một hôm trên đường đi đến trường của các cô chú nhỏ, trở về tôi nhìn thấy một chiếc lá rơi đập vào mắt tôi. Nhặt lên tôi thấy chiếc lá rõ nét bốn màu: xanh, vàng, đỏ úa, nâu. Tôi ngẩn ngơ

không ngờ chiếc lá mà cũng thể hiện được sự sanh, lão, bệnh, tử của cuộc đời.

Cuộc đời vốn vô thường - luôn biến đổi - vạn vật theo quy trình tiến hóa và diệt vong không ngoài định luật sanh, trụ, hoại, diệt. Con người cũng không thoát khỏi định luật sanh, lão, bệnh, tử.

Vẫn biết rằng: *“Nhân mạng vô thường,
Quá ư sơn thủy
Kim nhật tuy tồn
Minh nhật nan bảo”*.

Nhưng cuộc sống vẫn trôi chảy. Thế hệ đi trước dẫn dắt thế hệ đi sau. Thế hệ trẻ phát huy những tinh hoa để cuộc đời tươi đẹp hơn, để con người vui những khổ đau, mọi người mọi vật chan hòa trong niềm thương yêu nhân loại.

Và Phật, với ánh sáng quang minh của Ngài trải qua hơn 2550 năm, giáo pháp của Phật đã ban trải hiện diện khắp nơi.

Cũng trong góc độ của cuộc đời, nếu ai có một lần trở lại hoặc đến với Đại Tông Lâm Phật Giáo để ngắm nhìn rừng xanh lá để một lần được nhận diện lại mình hay một lần chiêm ngưỡng cảnh rừng xanh núi biếc. Nơi đây đang tiềm ẩn một sức sống của kiếp nhân sinh - từ cội cây kẽ lá, những mầm xanh đang vươn chồi nảy lộc, đem lại cho rừng xanh bầu không khí trong lành che chở cho những người con Phật, học Phật, đang tìm đến Phật, chưa biết đến Phật, làm nảy nở những thiện căn lành trong tâm thức mỗi mỗi người.

Ước mong sao mỗi chúng ta khi còn nhỏ gắng học thành tài. Khi trưởng thành tùy theo nhân duyên giúp đời. Có những bậc thi hoàng pháp độ sinh. Khi lớn tuổi thì chuyên tu để cõi đời này trở thành cõi Tịnh độ.

Trong sự thanh lắng của tâm hồn, sinh thức mùa Xuân như màu xanh của lá hiện hữu. Dù chúng có mặt rất ngắn như chính cuộc đời có mặt của mình. Song nhờ biết vận dụng thời gian và đem tâm niệm lành phục vụ nhân sinh thì rừng xanh lá dẫu có tàn phai, chúng chưa một lần tác động lên trái tim nhân hậu biết trân quý tuổi xanh và

tôn vinh sự trong sáng trên con đường vượt thoát khổ đau và xẻ chia niềm an lạc./.

Tâm Minh

Một sáng sớm nọ, đến Đại Tông Lâm, thoát nhìn những chiếc lá rừng xanh còn điểm chút hơi sương, tôi cảm thấy lòng thật tươi vui; nhưng niềm vui kia chỉ thoáng qua trong tôi đôi phút rồi bao nhiêu suy tư quán chiếu lại đến với tôi làm tôi miên man suy nghĩ; tôi đem so sánh những chiếc lá xanh kia với con người có khác gì đâu.

Nhìn màu xanh của những lá rừng làm tôi liên tưởng đến một ngày nào đó, những chiếc lá kia sẽ không còn màu xanh tươi nữa mà vàng dần, vàng dần cho đến lúc khô và rời cành, rời khỏi những lá bạn, rời khỏi thân của mẹ nó. Cũng như con người mới sanh ra, nhỏ bé, lớn lên với niềm vui, đầy hy vọng, muốn làm mọi điều mơ ước, nhiều điều tốt đẹp, nhưng chẳng mấy chốc rồi tuổi già đến, phải bệnh, chết; đó là nói những người sống bình thường, còn những người trẻ chết vì tai nạn, bệnh tật, bất thường v.v..

Nhìn chiếc lá xanh kia cho chúng ta thấy rõ sự biến đổi từ xanh hóa ra vàng, con người cũng thế, từ trẻ tóc xanh, đen, chẳng mấy chốc hóa ra người già. Nhìn chiếc lá xanh cho chúng ta thấy sự vô thường của mọi sự, mọi vật. Cho chúng ta thấy mọi pháp trên đời này không có gì tồn tại mãi mãi. Mọi pháp đều phải trải qua bốn giai đoạn: thành, trụ, hoại, không. Cũng như con người phải trải qua bốn giai đoạn: sanh, lão, bệnh, tử.

Nhìn chiếc lá xanh nếu chúng ta biết quán chiếu thì sẽ không còn muốn tuổi xanh và không kiêu ngạo, tự hào về thời gian trẻ trung của mình, mà hãy mau lo tìm đường giải thoát ra khỏi biển khổ sanh tử.

Trong thực tế đa phần người đời không quán chiếu kỹ, nhất là thành phần trẻ, ỷ lại tuổi đời còn dài nên nông nổi và đắm chìm trong ngũ dục.

Nhìn “lá xanh” là một gợi ý để người tu quán chiếu rất hay mà các thiền sư ngày xưa cũng đã

nhìn để thức tỉnh tu. Các vị Độc giác cũng nhờ nhìn hoa rơi, lá rụng quán chiếu mà thành bậc Chánh giác./.

Diệu Lan

Trong suốt chiều dài cả cuộc sống, chúng ta bị nô lệ và bám chặt vào tiền tài, danh lợi, tiếng thơm, vật quý để được gọi hai chữ “*Hạnh Phúc*”.

Nhưng tiếc thay cuộc đời này, như những chiếc lá xanh kia, tựa như bọt biển sớm còn chiều mất. Cũng vậy, những ai còn trẻ không phải để đợi già mới tu, mà phải khuyến nhắc chính mình trong từng tâm niệm nghĩ nhớ vô thường mau chóng thay đổi sớm còn tối mất.

Những chiếc lá úa cũng nhắc cho ta rằng thân này không thật, không thường còn, biết được điều này, chúng ta không chấp vào cái mà thường được gọi là “*ta hay của ta*”. Có vậy chúng ta mới có thể vứt bỏ và từ chối những kẻ trộm (*phiền não*) vào nhà (*tâm*), lấy hết những vật quý (*tâm thanh tịnh*). Thường chúng ta cứ mãi lo giữ kẻ trộm vào nhà lấy đồ nhưng chúng ta bỏ quên sự thanh tịnh và an lạc của tâm bị những phiền não tham, sân, si vào tâm lấy sạch hết sự thanh tịnh để rồi khi tâm này chỉ còn là những chú giặc phiền não (tham, sân, si). Vậy liệu tâm này có an lạc và hạnh phúc chăng? Chúng ta chỉ mãi miết chạy theo bên ngoài bởi danh, bởi lợi • mà vốn không có thì giờ nhìn lại Tâm mình nó đang giận hay đang tham. Có vậy, chúng ta mới thanh lọc được những cặn cáu trong tâm, thẳng thắn từ chối những kẻ trộm phiền não len lỏi vào Tâm, để được sự an lạc nơi tâm.

Những chiếc lá xanh tươi từ những dây rừng, núi hay những đám bụi rậm nhắc cho chúng ta thấy rõ những hiện tượng vô thường như chiếc lá kia rồi cũng phải tàn úa và cuối cùng phải lìa cành. Đứng về phương diện Phật giáo, đây là pháp vô giá nói lên sự thật của chân lý bất diệt.

Diệu Liên

Đối với tôi khi được ngắm nhìn rừng cây xanh lá thì tâm hồn tôi cảm thấy nhẹ nhàng và bình lặng vô cùng. Không biết sao tôi cứ thích nhìn hoặc đi

bách bộ trong rừng hay núi non, lòng tôi như không còn cảm thấy đời là gì cả. Có một lần tôi đi Trung quốc cùng với phái đoàn hành hương Tứ Đại Danh Sơn, khi lên đến đỉnh núi Kê Túc, nhìn cảnh núi non trùng trùng, điệp điệp, thấy toàn là cây xanh và trên là mây bao phủ. Lòng tôi tự nhủ thầm rằng: phải chi mình được ở đây luôn mà tu hành thì chắc mau đắc đạo lắm nhỉ. Vì trên đỉnh núi ấy rất cao, phải đi cáp treo lên tới 3.000m, đứng trên đó nhìn quanh chẳng thấy nóc nhà nào cả, chỉ thấy toàn là cây và mây thôi. Lòng tôi lâng lâng tuyệt vời, đối với tôi lúc ấy, không còn biết gì về trần gian nữa, lòng mình rũ sạch mọi dính mắc, giờ đây hãy còn luyến tiếc.

Đầu tháng 12 năm rồi, tôi có dịp lên trên Đại Tòng Lâm ở một tuần, cùng đi có Sư Cô PC. Chúng tôi chia giờ tu hành và lao động xong. Tôi thưa với Thầy Phước Nhân: “Tụi con sắp xếp bên trong đâu vào đó rồi thì bắt đầu ngày mai, con làm công việc bên trong như là: nấu ăn và quét dọn. Còn Sư Cô PC thì làm lao động dọn dẹp bên ngoài và tưới cây giúp Thầy. Phần con nấu ăn chỉ cho bữa trưa thôi, sáng thì ai nấy tự túc, vì có bánh mì và mì gói. Còn buổi chiều thì thức ăn trưa còn lại thì cũng tự túc lấy mà dùng nghe Thầy”. Thầy cười. Không biết Thầy có chấp nhận không? Chúng tôi cứ y như vậy mà thực hành. Vì tối ngày lo ăn uống mất thì giờ quá đối với tôi.

Sáng, sau khi cùng đi công phu, Thầy Phước Nhân lục đục lo phần ăn cho Thầy. Còn tôi và PC mỗi người lấy bồ đoàn tìm cho mình một chỗ ngồi thích hợp để nhìn ra sân cỏ và rừng cây trước chánh điện, cứ thế mà nhìn mãi, vừa nhìn, vừa niệm Phật đến 9 hoặc 10 giờ chúng tôi mới xả và đi vào thì Thầy Phước Nhân đã làm ngoài rẫy rồi.

Ở đây tôi chỉ nói đến rừng cây xanh lá, nó thu hút tôi như vậy đó. Đối với tôi lá cây xanh hay lá vàng rơi rụng không thành vấn đề, vì luật tự nhiên là vậy, hết xanh rồi tới vàng thôi, tôi chỉ thích nhìn. Vốn dĩ là vậy, đã là định luật thì không thể nào thay đổi hoặc ngưng lại thời gian.

Tôi không cảm thấy buồn khi thấy lá vàng rơi rụng, mà tôi cảm thấy thích những lá vàng ấy để

nguyên đùng nên quét dọn sạch. Vì nhìn thấy những chiếc lá vàng rơi như vậy, lòng mình được cảnh tỉnh về sự vô thường và phải chăng lá vàng đã có một thời xanh non mủm mĩm trôi qua.

Đặc Chí

Cuộc sống thành thị làm cho chúng ta tiếp diện với những sự ồn náo, lo âu và căng thẳng. Nay có dịp ngắm nhìn rừng lá xanh để biết mình còn có một nơi chốn thiên nhiên để quay về hay nói một cách khác là từ vọng động quay về với thực tại.

Ngắm nhìn rừng lá xanh để biết sức sống của tuổi trẻ luôn hiện hữu. Thực tại được biểu hiện qua sức sống của cây lá xanh tươi, đây cũng là tín hiệu những gì chúng ta có được vẫn tồn tại theo cách nhìn thế gian. Nhưng có lẽ những cái có hay màu xanh của rừng cây chỉ lưu giữ, sống sót trong khoảng thời gian nhất định. Theo định luật của vũ trụ mọi vật đều bị tính chất sinh, trụ, di, diệt áp đặt. Tuy nhiên trong khoảng thời gian ngắn ngủi mà lá cây còn xanh tươi tạo cho cảnh vật, thiên nhiên một vẻ đẹp trong mát, êm dịu. Cũng như thế, sức sống tuổi trẻ cũng giống như màu xanh của lá cây, tuy ngắn ngủi nhưng điều quan trọng là trong khoảnh khắc đó sự vươn lên của tuổi trẻ mang lại lợi ích gì cho cộng đồng, xã hội và nhân loại? Biết rằng cuộc đời không phải lúc nào cũng màu xanh như lá cây qua đó để quán sự thay đổi của cuộc sống quanh ta. Lá cây xanh phải trải qua biết bao cơn mưa gió bão bùng để gắn liền với cành, thân để tiếp tục cuộc sống. Sức sống của tuổi trẻ vươn lên trong xã hội cũng phải vượt qua những khó khăn, chống lại những cám dỗ trụy lạc. Có những lá xanh vẫn rơi rụng sau cơn gió khốc liệt thổi qua cánh rừng thì ngoài xã hội cũng có nhiều như cờ bạc, rượu chè, hút xách.

Ngắm nhìn rừng xanh lá để biết sự hiện hữu của tuổi trẻ đầy nhựa sống. Song song đó chúng ta nên cân nhắc sự tồn tại này một ngày nào sẽ bị mai một. Điều quan trọng là trong khoảng thời gian lá còn xanh thì nên sử dụng màu xanh đó cho thật hiệu quả, để rồi khi chuyển đổi sang màu vàng úa mà không hối hận. Ngắm nhìn rừng lá xanh để cân nhắc ta đang làm gì ở thực tại hoặc trở về với nó nếu lâu ngày bị quên lãng.

Danh Sách Ủng Hộ Đại Tông Lâm Phật Giáo (tiếp theo)

Gđ Quỳnh Lan (*lon tiền cắc*) 77.85; Lâm Đại Liên (*lon tiền cắc*) 107.80; Tâm Hòa + Tịnh Quý (*lon tiền cắc*) 93.05; Sư cô Phước Tịnh (*lon tiền cắc*) 73.20; Hồng Electrical (100); Denise Christie (200); Lisa (*lon tiền cắc*) 72.15; Lâm Lệ Yến (44.30); Tuệ Phúc+Tư Nhân+Tuệ Trí+Tư Nhã (500); Minh Quang +Diệu Huệ+Diệu Quả (100); Tuấn Dũng La pd Huệ Minh (100); Sư cô Phước Nghiêm (*đúc tượng Phật*) 500; Đàm Hoa (*đúc tượng Phật*) 500; Kim Anh (*đúc tượng Phật*) 500; Kim Nguyễn (*đúc tượng Phật*) 250; Hùng Nguyễn (*đúc tượng Phật*) 100; Sư cô Phước Nghiêm (*đúc chuông*) 500; Đàm Hoa (*đúc chuông*) 500; Kim Anh (*đúc chuông*) 300; Kim Anh (500); Diệu Thiện-Kim Anh (100); Minh Quang+Diệu Huệ+Diệu Quả (100); La Tuấn Dũng (50); Sa di Phước Ngộ (*France*) (500); An Tịnh (*bán đĩa*) 250; Phạm Thị Nguyệt pd Diệu Quang (*Melb.*) 30; Quách Kim Tài+Cao thị Trung Tín (100); Sư cô Phước Thông (500); Nguyễn Quốc Thái (20); Diệu Kính (10); Văn Chói (100); Nguyễn Thị Huỳnh Lan pd Diệu Hiền (200); Đạo tràng Bát Quan Trai (58); Tô Anh Tuấn (20); Nguyễn Thanh Liêm (5); Bùi Tuấn Long (20); Ân danh (10); Nguyễn Văn Khôi (20); BS Hùng pd Tâm Quang (100); Tâm Ngộ (20); Nguyễn Uyên (50); Bình Liên (20); Austin Dang Le (10); Tiền ủng hộ bỏ vào lon (281,70); Minh Quang+Diệu Huệ+Diệu Quả (500); Diệu Tài (50); Sư cô Phước Tịnh (600); Ngô Thanh Loan (200); Thầy Phước Lạc (50); Liên Hương & Lê Mạnh Hoàn (*Nouméa*) 400; Lê Thị Hằng (*Nouméa*) 100; Phan Văn Thể pd Nhuận Trí (20); Minh Quang+Diệu Huệ+Diệu Quả (100); Mạnh Nguyễn (*xây dựng ĐTL, đúc chuông, đúc tượng Phật*) (2,500); Diệu Tài (100); Minh Quang+Diệu Huệ+Tắc Đại (100); Phạm Xuân Thảo (50).

If undelivered please return to:
PHUOC HUE TEMPLE
PO Box 6700
Wetherill Park NSW 2164

SURFACE
MAIL

POSTAGE
PAID
AUSTRALIA

Print Post Approved
PP 248579/00040

Lời Cảm Tạ

Chúng tôi chân thành cảm tạ sự đóng góp bài vở, ý kiến của Chư Tôn Đức, Tăng, Ni xa gần. Và đồng cảm tạ, ghi nhận công đức quý vị hảo tâm đóng góp tịnh tài trong việc xây dựng cơ sở Đại Tông Lâm Phật Giáo; quý vị góp sức công quả trên khu đất còn nhiều ngổn ngang rất cần những tâm lòng rộng mở.

Quý đồng hương Phật tử muốn đóng góp tịnh tài bằng chi phiếu xin ghi:

SUKHAVATI BUDDHIST MONASTIC INSTITUTE

hoặc có thể chuyển thẳng vào: Commonwealth Bank
tài khoản số: 2323 1011 1961.

Sau đó gửi biên lai kèm theo họ tên và địa chỉ về chùa Phước Huệ để chúng tôi tiện cấp biên lai hồi đáp.

Quý vị muốn thăm viếng và công quả trên Đại Tông Lâm cần chùa giúp phương tiện di chuyển xin liên lạc văn phòng chùa Phước Huệ.

Mọi ý kiến đóng góp xây dựng xin vui lòng gửi theo địa chỉ sau đây:

Chùa Phước Huệ

365 Victoria St. - Wetherill Park NSW 2164

Điện thoại: (02) 9725 2324 Fax: (02) 9725 5385

Email: phuochue@phuochue.org

Một lần nữa xin được bày tỏ lòng tri ân đến tất cả quý vị. Nam mô Công Đức Lâm Bồ Tát Ma Ha Tát.
Trân trọng.

Sydney ngày 01/07/2006

Ban Kiến Thiết Đại Tông Lâm Phật Giáo

Tông lâm vào lúc bình minh,
Chim rừng vui hót âm thanh rộn ràng.
Cỏ cây tắm ánh trắng vàng,
Còn trùng tấu nhạc nghe càng vui thay!
Trên trời từng đám mây bay,
Gió lay nhẹ lá cỏ cây gập đầu.
Suối reo cá lội nước sâu,
Trăng vàng in bóng một màu xinh xinh.
Sương lam lóng lánh thủy tinh,
Chuông ngân chậm chậm lời kinh bổng trầm.
Khách trần dùng gót tông lâm
Đến quỳ trước tượng Quan Âm nguyện cầu.
Cầu cho thế giới năm châu,
Người người vui sướng khổ đau không còn.
Sông kia có cạn, non mòn,

Ảnh

Sáng

Tông

Lâm

Đồng Minh

Tình thương Bồ tát vẫn còn mãi thôi.
Chúng sanh cứ mãi luân hồi,
Trong vòng sanh tử cuộc đời khổ luôn .
Sống thì vui ít, nhiều buồn,
Chạy theo danh lợi lệ tuôn dầm dề.
Tình tiền càng nghĩ chán chê,
Có không, không có não nề đau thương.
Biển trần nhiều nổi đoạn trường,
Mãi mê lặn hụp không đường thoát ra.
Khuyên người niệm Phật Di Đà,
Cầu sanh Cực Lạc thật là yên vui.
Ngày đêm tinh tấn không lùi,
Ráng lo gạn lọc lau chùi cái tâm.
Muốn không tạo nghiệp lỗi lầm,
Mau về nương chốn Tông lâm tu hành.

Ghi nhận công đức nhà in ...

... đã giúp bảo trợ Bản tin này

ALL-VILLA PRINT

Unit 6/46-66 The Horsley Drive
CARRAMAR NSW 2163

Tel: (02) 9724 7012
Fax: (02) 9724 7311

- Danh thiếp
- Thiệp cưới
- Biên lai
- Letter head
- Phong bì
- Quảng cáo
- Sách
- Đặc san
- Đóng sách
- Full colour ...